

Masopustní týden

V **pondělí** ráno si Boženka zavázala zástěru a řekla, že letos budou koblihy takové, jaké si pamatuje z dětství: velké, nadýchané a pocukrované tak, aby se prsty pořádně lepily. Zadělala těsto a já jsem seděl u stolu a hlídal, aby nám těsto nikam neuteklo. Dopadlo to dobře. Těsto nakynulo, Boženka udělala plný vál koblížků naplněných meruňkovou marmeládou. Když začala smažit, nehnul jsem se od sporáku. Víím, že koblihy nejsou pro pejsky, ale tak to vonělo! Boženka mi dala kousek s marmeládou, abych ochutnal. No, pejskům to víc voní, než chutná. Piškot je piškot.

V **úterý** jsem pořádně zbystřil. Něco se venku děje: hlasy, smích, občas písknutí a dupání bot. A pak se objevili – průvod masek, jak má být. V čele Strakatý, co držel „řád v neřádu“, a vedle něj Ženuška s košíčkem, do kterého jí lidé mohou dávat nějaké drobné. Podíval jsem se líp – vždyť to je chlap převlečený za ženskou a všichni to berou jako samozřejmost! Taky tam byl kominík a medvěd, který tancoval s Boženkou tak, že jsem musel štěkat, aby ji už pustil. Ale Boženka se smála a nabídla jim koblihy. Tak proto jich udělala tolik! Oddechl jsem si, že je nebudu muset sníst sám. Prohlížel jsem si další masky – byla tam kobyla, kominík, vodník a ještě další, které jsem měl problém pojmenovat. Nevadí, hlavně že bylo veselo.

Ve **středu** už to bylo jiné. Boženka řekla, že dneškem masopust končí a začíná období půstu. Byl jsem z toho nějaký nesvůj. Co to znamená? A platí to i na piškoty? Než jsem to rozřešil, přišla Boženka s nápadem, že si uděláme dvě masky, které se nám v průvodu líbily nejvíc. První byl Strakatý – z papíru jsme udělali špičatou čepici a na ni jsme nalepili barevné odstřížky, aby to bylo pěkně veselé. Boženka si ji dala na hlavu. Moc nedržela, tak jí pomohla gumičkou, kterou pak měla pod bradou. Mně Boženka udělala medvědí masku z papíru. Vystříhla do ní oči a připevnila na ni také gumičku. Zkusil jsem zavrčet. Byl jsem medvěd! Boženka mě vzala do náruče a tancovala se mnou. Jej, to bylo pěkné! Zadýchali jsme se oba.

Ve **čtvrtek** Boženka řekla, že už teda opravdu zkusíme to bezmasé období. Uvařila zeleninovou polévku a hrachovou kaši s vajíčkem. Vajíčko bylo dobré, to mi chutnalo. Ale ten zbytek? Zůstalo to v misce netknuté.

V **pátek** ráno se Boženka zastavila u mé misky, chvilku se do ní dívala a přemýšlela. Pak řekla něco, co mě opravdu potěšilo: „Počkej... vždyť na pejsky přece půst neplatí.“ Půst je pro lidi, ale pes nemůže jíst takovou dobu zeleninu. No, neměli byste radost také? Takže jsem dostal poctivou porci masa s rýží. A možná jsem zahlédl, že Boženka to jedla taky. Nebo se mi to zdálo?

V **sobotu** Boženka zadělala na knedlíky. Velké, nadýchané, se lžící povidel uvnitř. A když je posypala tvarohem, skoro bych i řekl, že ten den nepotřebuju piškot. Skoro.

V **neděli** jsme k obědu dojedli poslední knedlíky a pak jsme seděli spolu v křesle u okna. Vzpomínali jsme na předešlé dny. Boženka mi nasadila papírovou čepici s barevnými odstřížky. Prý pro radost až do Velikonoc. Tak to dodržím určitě raději než půst.